

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 28. 2. 2020, č. j. 59 Af 18/2019 - 54,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci (dále též „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2019, č. j. 500578/19/2601-80541-507338, pro nezaplacení soudního poplatku. Současně s podáním kasační stížnosti stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce z řad advokátů. Rovněž požádal soud o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Usnesením ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 Afs 103/2020 - 12, Nejvyšší správní soud žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl a současně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo prokázání, že má vysokoškolské právnické vzdělání. Ke splnění těchto povinností mu stanovil lhůtu 15 dnů od doručení usnesení a poučil jej o následcích nezaplacení poplatku ve stanovené lhůtě, resp. nedoložení splnění podmínky podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“) ve stanovené lhůtě. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 6. 2020.

[3] Stěžovatel na uvedené usnesení reagoval podáním ze dne 11. 6. 2020, ve kterém navrhl prohlásit jeho nicotnost, neboť kasační stížnost není zjevně neúspěšná. Rovněž znovu požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení

o kasační stížnosti. Zároveň uvedl, že vznáší (blíže neodůvodněnou) námitku podjatosti členů sedmého senátu a že soudu ve stanovené lhůtě doloží důvody, pro které nemohl uhradit soudní poplatek ani náklady spojené se zastoupením advokátem. Tyto dle stěžovatele souvisí s vyhlášeným nouzovým stavem a postupně vydávanými opatřeními proti šíření pandemie Covid-19.

[4] Zdejší soud neshledal důvod o nynější opakované žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti znovu rozhodnout samostatným usnesením. Ačkoliv obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Jeho mechanické uplatňování by totiž mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. V nyní posuzované věci Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost představuje „zjevně neúspěšný návrh“ ve smyslu § 36 odst. 3 věty třetí s. ř. s. Za této situace by bylo opakované rozhodování o žádosti stěžovatele v rozporu se zásadou procesní ekonomie.

[5] Kasační soud rovněž neshledal důvod zabývat se namítanou podjatostí. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. totiž platí, že *[ú]častník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřiblíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření* (důraz přidán). Stěžovatel však žádným způsobem nekonkretizoval, v čem by údajná podjatost všech členů sedmého senátu měla spočívat. Toliko uvedl, že „*vznáší objektivně důvodnou a včasnou námitku podjatosti senátu 7 Afs v uvedeném složení.*“ Takto formulovaná námitka podjatosti nesplňuje podmínky výše citovaného ustanovení a není věcně projednatelná. Zdejší soud nicméně považuje za vhodné zdůraznit, že soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí či nezákonného postupu soudu, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2015, č. j. Nao 82/2015 - 58).

[6] Nejvyšší správní soud zároveň nepřehlédl tvrzení stěžovatele, že se nachází v časové tísní v důsledku objektivních překážek plynoucích z vyhlášení nouzového stavu na území České republiky z důvodu výskytu koronaviru SARS CoV-2 a navazujících opatření. Prostý poukaz stěžovatele na vyhlášení nouzového stavu však nelze považovat za žádost dle § 3 zákona č. 191/2020 Sb., o některých opatřeních ke zmírnění dopadů epidemie koronaviru SARS CoV-2 na osoby účastnící se soudního řízení, poškozené, oběti trestných činů a právnické osoby a o změně insolvenčního zákona a občanského soudního řádu. Nadto je tvrzení stěžovatele zcela obecné, bez odkazu na některé ze zavedených mimořádných opatření nebo alespoň popisu toho, co konkrétně mělo

pokračování

stěžovateli bránit či jej omezovat ve včasné plnění procesních povinností uložených usnesením č. j. 7 Afs 103/2020 - 12. Nelze přitom odhlédnout od toho, že uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 6. 2020, tj. více než dva týdny po ukončení nouzového stavu, s jehož trváním právě stěžovatel spojuje údajná omezení pro výkon svých práv a povinností.

[7] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o soudních poplatcích“), vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[8] Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

[9] Vzhledem k tomu, že dnem, který určil počátek běhu lhůty pro zaplacení soudního poplatku, byl čtvrtek 4. 6. 2020, byl posledním dnem lhůty pro zaplacení soudního poplatku pátek 19. 6. 2020.

[10] Jelikož stěžovatel soudní poplatek v určené lhůtě nezaplatil, Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[11] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu své kasační stížnosti, a to nedostatek právního zastoupení ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., přestože k tomu byl usnesením ze dne 28. 5. 2020, č. j. 7 Afs 103/2020 - 12, rovněž vyzván, Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale v režimu § 47 písm. c) s. ř. s., neboť postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má přednost před odmítnutím návrhu pro nesplnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (srov. např. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 8. 2016, č. j. 2 Afs 111/2016 - 29, ze dne 19. 10. 2016, č. j. 3 As 207/2016 - 35, či ze dne 22. 3. 2017, č. j. 3 As 240/2016 - 70).

[12] Protože Nejvyšší správní soud zastavil řízení o kasační stížnosti, již samostatně nerozhodoval o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2020

Mgr. David Hipšr
předseda senátu